

บทที่ ๑

บทนำ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง เป็นการจัดทำกรอบยุทธศาสตร์ การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรงเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี และเพื่อให้ สอดคล้องกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๕๘ ข้อ ๑๖ ซึ่งกำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อ แสดงทิศทางหรือแนวทางการพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบลในอนาคตเชิงนโยบาย หรือยุทธศาสตร์ไว้ครอบคลุม ทุกด้าน โดยต้องแสดงวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย กลยุทธ์ แนวทางหรือมาตรการพัฒนาให้ สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลจังหวัดเพชรบุรี และทิศทางการพัฒนาตำบลห้วยโรง รวมถึงศักยภาพของพื้นที่ และปัญหาความต้องการของประชาชนเพื่อนำ มาเป็นข้อมูลในการกำหนด

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง พ.ศ. ๒๕๕๙-๒๕๖๓ มีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนางานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด เพชรบุรี ซึ่งกรอบยุทธศาสตร์เกิดจากการระดมความคิดเห็นของผู้บริหารท้องถิ่นในเขตจังหวัดร่วมกันกำหนด ขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง เพื่อให้ การพัฒนาเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๑. ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑) เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการ พัฒนาในอนาคตโดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒) การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการกำหนดสภาพ การณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน และเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพท้องถิ่น และปัญหา/ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

๓) การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนางานที่ดีจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรวบรวมและการ วิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ เพื่อสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของ ประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

๒. วัตถุประสงค์ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑) เพื่อเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) เพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นมีทิศทางสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่น

๓) เพื่อให้สามารถนำไปสู่การแก้ไขปัญหา และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ได้อย่างแท้จริง

๓. ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นรับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนดแนวทางการ จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่างๆ และข้อมูลใน แผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

๒) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูลนำมา วิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

๓) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

๔) ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไป

๔. ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

- ๑) ท้องถิ่นมีจุดมุ่งหมายและแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน
- ๒) ท้องถิ่นสามารถจัดสรร และบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓) ผู้บริหาร บริหารจัดการได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) แนวทางการพัฒนาเป็นการประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน และชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนา

๕) สามารถกำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาได้

บทที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล

๑. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ประวัติความเป็นมา

ตำบลห้วยโรง ที่ได้ชื่อว่าห้วยโรงนั้น เนื่องจากมีเรื่องเล่าต่อๆ กันมาว่า เมื่อสมัยก่อนนั้นได้มีชาวจีนมาอาศัยทำมาหากินอยู่ตามลำห้วย ๒ ผัง เป็นแถวตลอดลำห้วย ได้ปลูกเป็นโรงจากหลังเล็กๆ นับแต่นั้นมาก็เรียกบ้านห้วยโรงสืบต่อๆ กันมาจนปัจจุบันนี้

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๓๙ เดิมเป็นองค์กรขนาดเล็ก ต่อมาได้มีมติเห็นชอบการปรับขนาดตามที่คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดเพชรบุรี ปรับเป็นองค์กรขนาดกลาง ตามมต.ก.อบต.จ.เพชรบุรีในคราวประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๑ ปัจจุบันเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดกลาง

๒. ที่ตั้ง อาณาเขต เขตการปกครอง

อยู่ทางทิศเหนือของที่ว่าการอำเภอเขาย้อย ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรงตั้งอยู่บริเวณ หมู่ที่ ๑ ตำบลห้วยโรง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี อยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเขาย้อย ประมาณ ๑๑ กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดเพชรบุรีประมาณ ๓๖ กิโลเมตร ใช้ระยะเวลาในการเดินทางถึงจังหวัดเพชรบุรีประมาณ ๓๕ นาที เนื้อที่ องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง มีเนื้อที่ประมาณ ๖,๑๘๗ ไร่ หรือพื้นที่ประมาณ ๙.๙ ตร.กม.

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลวังมะนาว
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	ตำบลแพรกกหนามแดง
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลหนองชุมพลเหนือ
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลบางเค็ม

เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรงแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๔ หมู่บ้านคือหมู่ที่ ๑ บ้านห้วยโรง หมู่ที่ ๒ บ้านห้วยถนนวน, หมู่ที่ ๓ บ้านกาจับ, หมู่ที่ ๔ บ้านห้วยโรงล่าง

๓. ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การเพาะปลูก

๔. ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง มีประชากรทั้งสิ้น ๒,๖๕๑ คน โดยจำนวนประชากรแยกแต่ละหมู่บ้าน ตำบลห้วยโรง อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	รวมทั้งหมด			จำนวนครัวเรือน	ชื่อผู้นำ
		ชาย	หญิง	รวม		
๑	บ้านห้วยโรง	๒๙๕	๒๘๕	๕๘๐	๒๒๖	นายสิริชัย นงนุช (กำนัน)
๒	บ้านถนนวนทราย	๓๗๐	๓๗๙	๗๔๙	๓๘๐	นายสมาน ดวงเนตร
๓	บ้านกาจับ	๓๗๖	๔๓๐	๘๐๖	๕๖๗	นายสุชาติ เพชรสุก
๔	บ้านห้วยโรงล่าง	๒๓๘	๒๗๘	๕๑๖	๒๐๔	นางสุภาลักษณ์ อินทรบุตร
	รวม	๑,๒๗๙	๑,๓๗๒	๒,๖๕๑	๑,๓๗๗	

ข้อมูลจาก : งานทะเบียนราษฎร อำเภอเขาย้อย ณ เดือน ตุลาคม ๒๕๖๓

๕. สภาพทางเศรษฐกิจ

๑) ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ทำนา ๙๐% ทำสวน ๔% เลี้ยงสัตว์ ๔%

๒) หน่วยธุรกิจ โรงงานอุตสาหกรรม

โรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๘ โรงงาน มีรายชื่อดังนี้

ที่	ชื่อโรงงาน	ชื่อเจ้าของกิจการ	ประเภทกิจการ	ที่ตั้ง	เบอร์ติดต่อ
๑	บจก. ซุปเปอร์กรีน	นายสิทธิศักดิ์ ล้วนพิชญ์พงศ์	ผลิตถุงพลาสติก	๑/๖ ม.๑	๐๓๒-๔๔๗๓๓๖
๒	บจก. เพชรบุรีสติกเกอร์ แอนด์เทป	นายพงศ์ศักดิ์ เอกภูธร	ผลิตกระดาษ สติกเกอร์	๑๐๕ ม.๒	๐๓๒-๔๔๗๘๐๑
๓	บจก. ไทยนันทูเว่น	นายธนภัทร์ เตชเกื้อกลางค์	ผลิตใยสังเคราะห์	๑๑๑ ม.๒	๐๓๒-๔๔๗๘๖๖
๔	บจก. นันทูเว่นอะไลอันซ์	นายไพรัตน์ ชูประเสริฐ	ผลิตใยสังเคราะห์	๑๐๙ ม.๒	๐๓๒-๔๔๗๘๖๖
๕	หจก. อาทิตย์เวน ดิเลเตอร์	นายโยธิน สุขสวัสดิ์	ผลิตพัดลมระบาย อากาศ	๙๗ ม.๒	
๖	บจก. พัฒนากล แมนู แฟคเจอร์ริง	นายแสงชัย โชติช่วงชัชวาล นางนพวรรณ จงวัฒนา	ผลิตเครื่องทำความ เย็น	๑๒๙ ม.๓	๐๓๒-๔๔๗๙๒๐
๗.	หจก. ทศพรรุ่งเรือง	นายปรีชา โรจนวราร	ที่พักรถบริษัทผลิต น้ำมันปาล์ม	๑๒๕ ม.๒	
๘.	หจก. สัมฤทธิ์เฟอร์นิเจอร์	นายสมพงษ์ ปิ่นศิริ	ผลิตเฟอร์นิเจอร์	๒๖/๒ ม.๓	๐๘๑-๕๓๐๔๓๕๐

๓) การบริการ

ปั้มน้ำมัน และปั้มหลอด จำนวน ๑๐ แห่ง

๑. ปั้ม ปตท. (หจก. ส.โชคสันติ)	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ต.ห้วยโรง
๒. ปั้มบางจาก (บ. บางจากปิโตรเลียม จก.มหาชน)	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ต.ห้วยโรง
๓. ปั้ม พี ที (บ.ปิโตรเลียม ไทยคอร์ปอเรชั่น จก.)	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ต.ห้วยโรง
๔. ปั้ม ปตท. (บ.เพชรบุรีลัยุก จก.)	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ ต.ห้วยโรง
๕. ปั้ม ESSO (หจก.ที.โอ.ดี.ออยล์)	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ ต.ห้วยโรง
๖. ปั้ม ESSO (บ.สิริพรออยล์)	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ ต.ห้วยโรง
๗. ปั้มหลอด ร้านนางอำพร เงาะแก้ว	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ ต.ห้วยโรง
๘. ปั้มใน บ. เพชรบุรีสติกเกอร์ แอนด์ เทป จก.	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ต.ห้วยโรง
๙. ปั้มแก๊ส (บ.วินวิน ออโต้ก๊าซ)	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ ต.ห้วยโรง
๑๐. ปั้มแก๊ส (บ.เคเอสเอ็มเพชรบุรี จก)	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ ต.ห้วยโรง
๑๑. ปั้มใน หจก.ทศพรรุ่งเรือง	ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ต.ห้วยโรง

๔) การท่องเที่ยว

ฟาร์มแกะ ๑ แห่ง

๖. สภาพทางสังคม

๑) การศึกษา

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน ๑ แห่ง

โรงเรียนวัดห้วยโรง ๑ แห่ง

๒) สาธารณสุข

รพ.สต.ประจำตำบล (หมู่ที่ ๔) ๑ แห่ง

๓) สถาบันและองค์การทางศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

วัด ๒ แห่ง (วัดห้วยโรง, วัดกาจับ)

๔) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

มีป้อมยามตำรวจ ๑ แห่ง

๗. ระบบบริการพื้นฐาน

การคมนาคมขนส่ง

เส้นทางการคมนาคมภายในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรงมีทั้งหมด ๑๐๙ สาย รวมระยะทาง ๒๖.๐๖๙ กิโลเมตร

๑. ถนนลาดยางฯ	มี ๑๙ สาย	รวมระยะทาง	๖,๔๗๙ เมตร
๒. ถนน คสล.	มี ๙๐ สาย	รวมระยะทาง	๑๙,๕๙๐ เมตร
๓. ถนนหินคลุก	มี - สาย	รวมระยะทาง	- เมตร
๔. ถนนลูกรัง	มี - สาย	รวมระยะทาง	- เมตร

การไฟฟ้า

ประชากรจำนวน 4 หมู่บ้าน มีไฟฟ้าครบทุกครัวเรือน

การประปา

ประชากรจำนวน 4 หมู่บ้าน ใช้น้ำประปาส่วนภูมิภาคปากท่อครบทุกครัวเรือน

โทรศัพท์

การติดต่อสื่อสารด้านโทรศัพท์ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง หมายเลขโทรศัพท์ ๐๓๒-๕๖๖๐๗๙ ประชากรมีโทรศัพท์ประจำบ้านใช้ประมาณ ๑๕๐ ครัวเรือนส่วนใหญ่จะใช้โทรศัพท์มือถือ และมีโทรศัพท์สาธารณะ ๘ ตู้

ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

ที่ทำการไปรษณีย์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ไปรษณีย์อำเภอเขาย้อย ตั้งอยู่ ตำบลเขาย้อย อำเภอเขาย้อย จังหวัดเพชรบุรี

ทรัพยากรธรรมชาติ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

ลำห้วย จำนวน 3 สาย

- คลองห้วยโรง - คลองประตู
- คลองลำมะเส็ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นเอง

- น้ำประปา ๑ บ่อ
- คลองส่งน้ำชลประทาน ๑ สาย

๘. ข้อมูลอื่นๆ

มวลชนจัดตั้ง หมู่ที่ ๑ หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๓ หมู่ที่ ๔ มีดังนี้

กู้ชีพ กู้ภัย (OTOS)	จำนวน ๑๐ คน
ลูกเสือชาวบ้าน	จำนวน ๑๕๐ คน
อปพร.	จำนวน ๕๐ คน
กลุ่มสตรี	จำนวน ๖๐ คน
กลุ่มเยาวชน	จำนวน ๑๕๐ คน
กลุ่มออมทรัพย์	จำนวน ๓๒๒ คน
กลุ่มกองทุนหมู่บ้าน	จำนวน ๔๓๙ คน
กลุ่มฌาปนกิจเครือข่ายกองทุนหมู่บ้าน	จำนวน ๕๘๙ คน
กลุ่มฌาปนกิจ หมู่บ้าน	จำนวน ๒๕๐ คน

ด้านผลิตภัณฑ์ OTOP (หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์) ได้แก่

กลุ่มขนมหวานพื้นบ้าน แม่สมาน หมู่ ๒

กลุ่มต่อเรือจำลองไม้มุงคล หมู่ ๒

๙. ศักยภาพ ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

บุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง

๑. นายเมี้ยน ดวงเนตร
๒. นายสมศักดิ์ เกิดแก้ว
๓. นายสำรวย หาดทราย
๔. นายเจริญ ดวงเนตร

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง
เลขาฯนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง

สำนักปลัด

๑. นายวาทีต พานิช
๒. นางสาวจำเนียร นิลสวัสดิ์
๓. นางพรทิพย์ กลัดแก้ว
๔. นายปรีชา กลัดแก้ว
๕. นางสาวพนิดา กลัดแก้ว

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง
รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง
เจ้าหน้าที่ธุรการ
พนักงานขับรถยนต์
ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

กองคลัง

๑. นางศิริกัญญา กลัดเข็มเพชร
๒. นายศุภสันต์ ไชยสาส์น
๓. นางสาวลินี เสื่อนาค
๔. นางไพรัช สวัสดิ์
๕. นางสาวกนกพร เปลี่ยนอารมณ์
๖. นางสาวจันทนา วันเพ็ญ

ผู้อำนวยการกองคลัง
นักวิชาการพัสดุ
นักวิชาการจัดเก็บรายได้
เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี
ผู้ช่วยนักวิชาการพัสดุ
ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี

กองช่าง

๑. นายสนั่น พรหมมีเดช
๒. นายวินัย ยอดแก้ว
๓. นางสาวพัชรี กันล้อม

ผู้อำนวยการกองช่าง
นายช่างโยธา
ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ

กองสวัสดิการสังคม

๑. นางสาวศิริกาญจน์ แสงหิรัญ
๒. นางสาวศรินทรา ดวงเนตร

นักพัฒนาชุมชน
ผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชน

กองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

๑. นางสาวสนิดา ชูปานกลีบ
๒. นางสาวอรุณกร สวัสดิ์

นักวิชาการศึกษา
ผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก

ด้านการเมือง การบริหาร

ศักยภาพด้านการปกครองของตำบลห้วยโรง

ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
หมู่ ๑ บ้านห้วยโรง	นายสิริชัย นงนุช	กำนันตำบล
หมู่ ๒ บ้านหัวถนน	นายสมาน ดวงเนตร	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ ๓ บ้านกาจับ	นายสุชาติ เพชรสุก	ผู้ใหญ่บ้าน
หมู่ ๔ บ้านห้วยโรงล่าง	นางสุภาลักษณ์ อินทรบุตร	ผู้ใหญ่บ้าน

โครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง

รายชื่อสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง จำนวน ๘ คน

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	หมู่ที่	หมายเหตุ
๑	นายวิศาล เสงี่ยมตน	สมาชิกสภา อบต.	๔	ประธานสภาฯ
๒	นางสุดารัตน์ อวยพร	สมาชิกสภา อบต.	๑	รองประธานสภาฯ
๓	นางแฉล้ม บุญกล้า	สมาชิกสภา อบต.	๑	สมาชิก อบต. หมู่ ๑
๔	นายอรุณ พรหมทัศน์	สมาชิกสภา อบต.	๒	สมาชิก อบต. หมู่ ๒
๕	นายชาติ สวัสดิ์	สมาชิกสภา อบต.	๒	สมาชิก อบต. หมู่ ๒
๖	นางเพชรรา สมบุญ	สมาชิกสภา อบต.	๓	สมาชิก อบต. หมู่ ๓
๗	นายปราโมช สุตประสงค์	สมาชิกสภา อบต.	๓	สมาชิก อบต. หมู่ ๓
๘	นางสาวเพียว ปลื้มประดิษฐ์	สมาชิกสภา อบต.	๔	สมาชิก อบต. หมู่ ๔

ข้อมูลด้านงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง

รายการ	รายได้ (บาท)				
	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓
รายได้จัดเก็บเอง	๓,๒๐๕,๖๓๖.๐๙	๔,๒๓๒,๗๐๕.๖๓	๓,๙๒๙,๘๑๔.๗๒	๔,๐๒๐,๗๘๖.๑๕	๑,๘๕๖,๕๔๘.๒๕
รายได้ที่รัฐจัดสรรให้	๑๑,๕๙๕,๘๕๑.๐๖	๑๒,๒๐๑,๘๙๑.๗๓	๑๓,๑๕๙,๑๙๐.๑๑	๑๒,๓๓๔,๕๘๒.๑๗	๑๒,๓๐๘,๐๓๘.๐๘
เงินอุดหนุนจากรัฐบาล	๓,๔๙๗,๔๘๔.๐๐	๘,๑๖๘,๔๘๗.๐๐	๘,๐๖๐,๒๒๘.๐๐	๘,๕๔๓,๓๗๕.๐๐	๘,๙๗๕,๐๒๖.๐๐
รายได้รวม	๑๘,๒๙๘,๙๗๑.๑๕	๒๔,๖๐๓,๐๘๔.๓๖	๒๕,๑๔๙,๒๓๒.๘๓	๒๔,๙๙๘,๗๔๓.๓๒	๒๓,๑๓๙,๖๑๒.๓๓

บทที่ ๓ แผนยุทธศาสตร์ที่สำคัญของชาติ

๑. กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ยุทธศาสตร์ที่สำคัญของชาติ

การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับนโยบายและยุทธศาสตร์ในระดับต่างๆ เช่น แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) การพัฒนาประเทศตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา ส่งผลให้ ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ ได้แก่ เศรษฐกิจไทยมีขนาดใหญ่ขึ้น มีฐานการผลิตและบริการ ที่มีความเข้มแข็งและโดดเด่นในหลายสาขา และความร่วมมือกับมิตรประเทศทั้งในรูปทวิภาคีและพหุภาคี รวมถึงความร่วมมือกับประเทศในอนุภูมิภาคและอาเซียนมีความเข้มข้นและชัดเจนขึ้น ขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนของไทยเพิ่มขึ้น ในขณะที่โครงสร้างพื้นฐานมีการพัฒนาครอบคลุมมากขึ้น และการบริการทางสังคมทุกด้านที่มีความครอบคลุมทั่วถึง ทำให้รายได้ประชาชนสูงขึ้นปัญหาความยากจนลดลง และคุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้น

ดังนั้น การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อวางรากฐานของประเทศในระยะยาวให้มุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สอดคล้องเชื่อมโยงและรองรับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องกันไปตลอด ๒๐ ปี ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๗๙) โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

หลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลัก “ปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙-๑๑ และยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำ และขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มผลิตภาพการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม

การจัดทำแผนขับเคลื่อน และการติดตามประเมินผล เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมทั้งจากภาครัฐ เอกชน ประชาชน และภาคการศึกษา ในทุกพื้นที่ของประเทศ เป็นกลไกประชารัฐที่รวมพลังให้สามารถกำหนดเป้าหมาย แนวทางการพัฒนา รวมทั้งแผนงานโครงการสำคัญที่ตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้อย่างสอดคล้องกับภูมิสังคมและเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปี

๑.๒ จุดเปลี่ยนสำคัญในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒

ประเทศไทยมียุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะเป็นแผนแรกที่ถูกใช้ให้เป็นกลไกเชื่อมโยงสู่การขับเคลื่อนการพัฒนา ซึ่งกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่จะต้องบรรลุผลลัพธ์ และผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนา รวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่ต้องเชื่อมต่อถึงการปฏิบัติที่ต้องดำเนินการในช่วง ๕ ปี โดยได้กำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญ (Flagship Program) และประเด็นพัฒนาเชิงบูรณาการที่สำคัญในช่วง ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติ จะทำให้ระบบการจัดสรรงบประมาณการบริหารจัดการงบประมาณแผ่นดิน แผนสำหรับบริหารราชการแผ่นดิน กฎ ระเบียบวินัยทางการเงินและการคลังภาครัฐ และระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนา ตลอดจนระบบการติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐต้องมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก

นอกจากนี้ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีแนวทางการพัฒนาจังหวัด ภาค และเมืองที่กำหนดพื้นที่เป้าหมาย สาขาการผลิตและบริการเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและกำกับ ให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเชิงพื้นที่ จังหวัด ภาค และเมือง เกิดผลสัมฤทธิ์และสอดคล้องกับเป้าหมายรวมของประเทศ รวมทั้งได้กำหนดแนวทางเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการปฏิรูปประเทศที่สภาพัฒนาฯ และสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปได้เสนอและต้องเร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้

๑.๓ ประเด็นการพัฒนาหลักที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ประเทศไทยแม้ว่าได้ดำเนินมาตรการเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดี มีการขยายการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นระบบ โครงข่ายมากขึ้น และมีการเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาแต่อันดับความสามารถในการแข่งขันของไทยยังปรับตัวช้าเมื่อเทียบกับหลายประเทศ เนื่องจากคุณภาพคนต่อการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ยังมีน้อย คุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ดี และปัญหาการบริหารจัดการภาครัฐและกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัย และขาดประสิทธิผลในการบังคับใช้ เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจโลกและภัยพิบัติธรรมชาติ ทำให้เศรษฐกิจไทยผันผวนได้ง่าย และเศรษฐกิจโดยรวมขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปี

ภายใต้เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งในและต่างประเทศดังกล่าว จะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น ต่อจากนี้ไปประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนครั้งใหญ่ เพื่อแก้ไขปัญหาฐานสำคัญที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่สั่งสมมานาน ในขณะเดียวกันดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสำคัญกับประเด็นที่มีลักษณะการบูรณาการและใช้ประกอบการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติเกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างแท้จริงในประเด็นต่างๆ ดังนี้

๑.๓.๑ การพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติเพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศ โดยจะมุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรมทำให้เกิดสิ่งใหม่ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ โดยการกำหนดวาระการวิจัยแห่งชาติ (National Research Agenda) ให้มีจุดเน้นที่ชัดเจน เฉพาะเจาะจง และสอดคล้องกับสาขาเป้าหมาย การพัฒนาประเทศ และใช้กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมบูรณาการวิจัยและพัฒนาการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ และการพัฒนานวัตกรรม

๑.๓.๒ การส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม โดยสนับสนุนการวิจัยพัฒนาการตัดแปลงและต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยีไปสู่ความเป็นอัจฉริยะโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและการผสมผสานเทคโนโลยี การพัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี(Techpreneur) รวมทั้งการเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิตที่เป็นกลุ่มใหญ่ของประเทศ ได้แก่ เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับสถาบันวิจัย และสถาบันการศึกษา รวมทั้งพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ให้ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี แบบก้าวกระโดด โดยเฉพาะเร่งสร้างและพัฒนาบุคลากรวิจัยในสาขา STEM (Science, Technology, Engineering, and Mathematics) และสนับสนุนการดำเนินงานอย่างเป็นเครือข่ายระหว่างสถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน/ชุมชน รวมทั้งการปรับกลไกระบบวิจัยและพัฒนา ของประเทศทั้งระบบ

๑.๓.๓ การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพทุนมนุษย์ของประเทศ โดยพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงวัย เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม เป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม การพัฒนาทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงโลกในอนาคต ตลอดจนการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพดีที่เน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสุขภาพและการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ

๑.๓.๔ การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้ที่ยากไร้ในพื้นที่ห่างไกลการจัดสรรที่ดินทำกิน สนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพรายได้ และสนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ

รวมทั้งกระจายการจัดบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุน ศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนจัดสวัสดิการและบริการในชุมชน และผลักดันกลไกการกระจายที่ดินทำกินและการบริหารจัดการที่ดินของชุมชน โดยมุ่งบรรลุเป้าหมายสำคัญในการยกระดับรายได้ประชากรกลุ่ม ร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด

๑.๓.๕ การปรับโครงสร้างการผลิตและการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจในแต่ละช่วงของห่วงโซ่มูลค่า เน้นสร้างความเข้มแข็งให้กับปัจจัยพื้นฐาน ทูตทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิม และยกระดับห่วงโซ่มูลค่าด้วยการใช้เทคโนโลยีวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างนวัตกรรมการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด รวมทั้งสร้างสังคมผู้ประกอบการให้มีทักษะการทำธุรกิจที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ตลอดจนพัฒนาพื้นที่ชายแดนที่มีศักยภาพและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจและขับเคลื่อนเศรษฐกิจเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในอนาคต

๑.๓.๖ การปรับระบบการผลิตการเกษตรให้สอดคล้องกับพันธกรณีในด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและศักยภาพของพื้นที่ เน้นการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วมที่เชื่อมโยงกับฐานทรัพยากรชีวภาพ (Bio Based) ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรมีความปลอดภัย ไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมของประเทศ การพัฒนาระบบเกษตรกรรมที่ยั่งยืนและการขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกร รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียว เป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัท เพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาด

๑.๓.๗ การเพิ่มศักยภาพฐานการผลิตและบริการเดิมที่มีศักยภาพในปัจจุบันให้ต่อยอดไปสู่ฐานการผลิตและบริการที่ใช้เทคโนโลยีที่เข้มข้น และมีนวัตกรรมมากขึ้นควบคู่กับการวางรากฐานเพื่อสร้างและพัฒนาภาคการผลิตและบริการสำหรับอนาคต ทั้งในด้านการเตรียมศักยภาพคน และโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนสร้างกลไกและเครือข่ายความร่วมมือของธุรกิจลักษณะคลัสเตอร์ (Cluster)

๑.๓.๘ การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจกระแสใหม่ อาทิ เศรษฐกิจ ดิจิทัล เศรษฐกิจฐานชีวภาพ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และการพัฒนาวิสาหกิจตั้งใหม่ (Start Up) และวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมถึงการสร้างสังคมผู้ประกอบการเพื่อต่อยอดฐานการผลิตและบริการ

๑.๓.๙ การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการ และการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เติบโตและสนับสนุนภาคการผลิต เน้นการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมกีฬาให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจร ทั้งการผลิตและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

๑.๓.๑๐ การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจขยายฐานเศรษฐกิจให้กว้างขึ้น และต่อยอดห่วงโซ่การผลิตให้เข้มแข็งขึ้น โดยการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและนำผลการวิจัยและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องมาใช้ประโยชน์ในการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่หลากหลาย และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงานของกรอบความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง กรอบความร่วมมือลุ่มแม่น้ำอิรวดี เจ้าพระยา แม่น้ำโขง กรอบความร่วมมือเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย กรอบความร่วมมือความริเริ่มแห่งอ่าวเบงกอลสำหรับความร่วมมือหลากหลายสาขาทางวิชาการและเศรษฐกิจ กรอบความร่วมมือเพื่อพัฒนาชายแดนไทย-มาเลเซีย และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

๑.๓.๑๑ การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อย ขนาดเล็กและขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุมมากขึ้น เป็นการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่างๆ ในสังคม โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคมผู้ประกอบการเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการที่ผลิตได้และขายเป็น

๑.๓.๑๒ การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพ สิ่งแวดล้อม เน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ สนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤติสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เร่งเตรียมความพร้อมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๑.๓.๑๓ การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิด และอุดมการณ์บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า

๑.๓.๑๔ การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพตมิชอบและการสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนาธรรมาภิบาลในภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งด้านระบบการบริหารงานและบุคลากร มีการบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส มีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วมมีการกระจายอำนาจและแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสมระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๑.๓.๑๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อขยายขีดความสามารถ และพัฒนาคุณภาพการให้บริการเพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลัก และส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม เน้นให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบ โดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ รวมทั้งพัฒนาระบบบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค นอกจากนี้พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์ และหน่วยงานที่มีศักยภาพไปทำธุรกิจในต่างประเทศ

๑.๓.๑๖ การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ เร่งดำเนินการในประเด็นท้าทาย ได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิม และขยายฐานการผลิตและบริการใหม่ที่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในแต่ละภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๑.๓.๑๗ การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มข้นและส่งผลต่อการพัฒนาอย่างเต็มที่ มุ่งเน้นผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันให้มีความคืบหน้าและชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศ ผลักดันการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษีควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศ และประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆ ในเวทีโลก และสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

๑.๓.๑๘ การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับการพัฒนา ผู้ประกอบการ ให้สามารถพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม พัฒนาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และการสนับสนุนการดำเนินงานของสภาธุรกิจภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ รวมทั้งสนับสนุนแหล่งเงินทุนและแหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับฐานการผลิตในต่างประเทศ

๑.๓.๑๙ การปรับปรุงภาคการเงินของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้สามารถแข่งขันได้ เร่งปรับปรุงกฎระเบียบในการกำกับดูแลภาคการเงินเพื่อสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันและการให้บริการต่อผู้บริโภคและภาคธุรกิจเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม รวมทั้งการกำกับดูแลที่สามารถป้องกันความเสี่ยงจากความเชื่อมโยงทางการเงินและกระแสการเคลื่อนย้ายของเงินทุนที่จะมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไป และมีปริมาณธุรกรรมที่มากขึ้น ในขณะเดียวกันสนับสนุนการนำเทคโนโลยีทางการเงินมาใช้อย่างเข้มข้น พัฒนาเครื่องมือทางการเงินเพื่อระดมทุนมาใช้สนับสนุนการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ ตลอดจนขยายการเข้าถึงบริการทางการเงินอย่างทั่วถึงในต้นทุนที่เหมาะสม

๑.๓.๒๐ การปฏิรูปด้านการคลังและงบประมาณ ประกอบด้วยการขยายฐานภาษี การปรับระบบการจัดทำค่าของงบประมาณ การจัดสรรงบประมาณ การจัดทำงบประมาณบูรณาการ ทั้งเชิงประเด็นพัฒนา และเชิงพื้นที่ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ และกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม และลดความซ้ำซ้อนของสิทธิประโยชน์ ด้านสวัสดิการสังคม รวมทั้งสร้างความยั่งยืนทางการคลังของระบบการคุ้มครองทางสังคม ได้แก่ การปรับปรุงระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุ และการปรับปรุงระบบประกันสุขภาพเพื่อลดภาระการพึ่งพารายได้จากรัฐบาล

๒. การประเมินสภาพแวดล้อมการพัฒนาประเทศ

๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มภายนอก

๒.๑.๑ สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจโลก มีตลาดเกิดใหม่ที่มีบทบาทสูงขึ้นตลาดการเงินโลกเข้าสู่สถานการณ์ไร้พรมแดน ซึ่งเป็นผลจากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเงินที่มีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการพัฒนาเครื่องมือทางการเงินใหม่ๆ รวมทั้งมีการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจที่หลากหลายส่งผลต่อการเปิดเสรีทางการค้ามากขึ้น ซึ่งจะเป็โอกาสที่สำคัญของการพัฒนาประเทศไทย

๒.๑.๒ การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด เป็นกุญแจสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และเปลี่ยนวิถีการดำรงชีวิตของคนทำให้เกิดสาขา อุตสาหกรรมและบริการใหม่ๆ ที่ผสมผสานการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่หลากหลายสาขา มนุษย์จะสามารถเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้ได้อย่างไร้ขีดจำกัด มีการแย่งชิงแรงงานที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีและมีทักษะหลายด้านในตลาดแรงงาน ขณะเดียวกันเกิดความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ เช่น ความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงเทคโนโลยี เป็นต้น

๒.๑.๓ สถานการณ์และแนวโน้มสังคมโลก การเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกส่งผลต่อเศรษฐกิจและรูปแบบการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุในประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นกลุ่มสำคัญที่ทำให้มีการบริโภคสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น แต่อาจก่อให้เกิดการแย่งชิงประชากรวัยแรงงาน โดยเฉพาะคนที่มีศัภยภาพสูง ขณะเดียวกันการเลื่อนไหลของกระแสวัฒนธรรมโลกที่ผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่นส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและเกิดการสร้างวัฒนธรรมร่วมสมัย แต่อาจก่อให้เกิดวิกฤตทางวัฒนธรรมเนื่องจากการขาดการคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมที่ดี

๒.๑.๔ สถานการณ์และแนวโน้มสิ่งแวดล้อมโลก วาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ.๒๐๓๐ เป็นทิศทางหลักในการพัฒนาของโลกหลัง ค.ศ.๒๐๑๕ โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วย ๑๗ เป้าหมาย และ ๑๖๘ เป้าประสงค์ รวมถึงข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทวีความเข้มข้นขึ้น จะมีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต ยิ่งไปกว่านั้นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น ส่งผลต่อการผลิตในภาคเกษตรและความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ

๒.๑.๕ สถานการณ์ความมั่นคงโลก ประเทศมหาอำนาจมีแนวโน้มใช้อำนาจทางทหารและทางเศรษฐกิจเข้าแทรกแซงกิจการภายในของประเทศต่างๆ รวมถึงเกิดความขัดแย้งระหว่างประเทศ ด้านอาณาเขตแบบรัฐต่อรัฐทั้งด้านอาณาเขตทางบกการอ้างสิทธิทับซ้อนทางทะเลและภูมิรัฐศาสตร์ เพื่อผลประโยชน์และการแย่งชิงทรัพยากร นอกจากนี้การก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติ และอาชญากรรมทางไซเบอร์จะทวีความรุนแรงและมีวิธีการที่ซับซ้อนมากขึ้น

๒.๒ สถานการณ์และแนวโน้มภายใน

๒.๒.๑ สถานการณ์และแนวโน้มเศรษฐกิจไทย เศรษฐกิจไทยในช่วงปี ๒๕๐๔- ๒๕๕๘ ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๖.๑ สูงเป็นอันดับที่ ๒๒ ของโลก ส่งผลให้รายได้ต่อหัวของประชาชนเพิ่มขึ้น สามารถขยายฐานะการพัฒนาประเทศเป็นประเทศรายได้ปานกลางตอนบนในปี ๒๕๕๓ โครงสร้างเศรษฐกิจเปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น ภาคการผลิตมีการส่งสมองค์ความรู้และปรับเปลี่ยนเทคโนโลยีการผลิตอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยยังคงมีความหลากหลายของฐานการผลิตที่มีความแข็งแกร่งในระดับโลก อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น เศรษฐกิจไทยกลับเข้าสู่เสถียรภาพและอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกัน อย่างไรก็ตามในช่วง ๘ ปีที่ผ่านมา เศรษฐกิจไทยขยายตัวในอัตราการขยายตัวที่ต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจ การส่งออกของไทยปรับตัวลดลงทั้งในด้านการส่งออกสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม มีสาเหตุจากจุดอ่อนที่สำคัญ ทั้งทางด้านปัญหาเชิงโครงสร้าง เงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และปัจจัยทางด้านการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจ

๒.๒.๒ การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม อยู่ในลำดับต่ำ และการบริหารจัดการงานวิจัยขาดการบูรณาการให้มีเอกภาพตั้งแต่ระดับนโยบายการสนับสนุนทุนวิจัย และหน่วยวิจัยหลักทำให้ทิศทางการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยพัฒนา และนวัตกรรมของประเทศไม่ชัดเจน มีความซ้ำซ้อนและยังมีข้อจำกัดในการตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ เป็นผลให้การพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมของประเทศล่าช้า ไม่ทันต่อการพัฒนาเทคโนโลยีของโลก ตลอดจนมีการนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ในระดับต่ำ

๒.๒.๓ สถานการณ์และแนวโน้มของสังคมไทย โครงสร้างประชากรไทยเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยปี ๒๕๕๗ ประชากรวัยแรงงานจะมีจำนวนสูงสุดและเริ่มลดลงอย่างต่อเนื่อง คุณภาพคนไทยทุกกลุ่มวัยยังมีปัญหาคุณภาพการศึกษา และการเรียนรู้ของคนไทยยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ขณะที่คนไทยมีแนวโน้มเป็นโรคไม่ติดต่อมากขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของการเสียชีวิต รวมถึงปัญหาด้านสุขภาพในวัยผู้สูงอายุจะส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายภาครัฐ นอกจากนี้คนไทยส่วนใหญ่ยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม และไม่ตระหนักถึงความสำคัญของระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ และการมีจิตสาธารณะ

๒.๒.๔ สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฐานทรัพยากรธรรมชาติลดลงและเสื่อมโทรมเนื่องจากการใช้ประโยชน์เกินกว่าศักยภาพในการฟื้นตัวของระบบนิเวศ การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำยังขาดกระบวนการมีส่วนร่วมและการวิเคราะห์ประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ ก่อนดำเนินการอย่างเป็นระบบ ขณะเดียวกันการเข้าถึงและการจัดสรรการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติยังไม่เป็นธรรม ก่อให้เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำ ความขัดแย้ง และข้อพิพาทในระดับพื้นที่ ระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน นอกจากนี้ยังมีปัญหามลพิษที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและต้นทุนทางเศรษฐกิจ และก่อให้เกิดรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ไม่ยั่งยืน

๒.๒.๕ การเจริญเติบโตของภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ กระจุกตัวในกรุงเทพมหานครและภาคกลางทำให้เกิดปัญหาช่องว่างการกระจายรายได้ระหว่างภาค รวมถึงกลไกการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดยังไม่สามารถเชื่อมโยงการทำงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ ขณะที่การขยายตัวของเมืองในภาคต่างๆ ของประเทศที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทำให้การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นไม่สามารถ

รองรับการขยายตัวของเมืองได้อย่างเพียงพอ นอกจากนี้การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจหลักของ ประเทศมีแนวโน้ม การขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจในระดับสูง ส่งผลกระทบต่อความยั่งยืนและสมดุลของการพัฒนาในพื้นที่

๒.๒.๖ ความมั่นคงภายในประเทศ สถาบันหลักของชาติได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งที่มีรากฐานของปัญหาจากความเห็นต่างทางความคิดและความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ขณะที่สถานการณ์ ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังมีการสร้างสถานการณ์โดยมีเป้าหมายให้เกิดความสูญเสียต่อเจ้าหน้าที่รัฐ นอกจากนี้ ยังต้องเผชิญกับมีความเสี่ยงจากปัญหาอาชญากรรมทางไซเบอร์ที่ปรับเปลี่ยนรูปแบบไปสู่การโจมตีระบบของ องค์กรขนาดใหญ่ที่ส่งผลกระทบในวงกว้างและมีมูลค่าความเสียหายสูง

๒.๒.๗ ความร่วมมือระหว่างประเทศและความเชื่อมโยงเพื่อการพัฒนา การเชื่อมโยงระหว่าง ประเทศไทยกับนานาประเทศมีความใกล้ชิดกันมากขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มอนุภูมิภาคและภูมิภาคเอเชีย เป็นเงื่อนไขสำคัญของประเทศไทยในการขยายความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ การค้า การคมนาคมขนส่ง การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ และเทคโนโลยีและสารสนเทศ กับกลุ่มประเทศต่างๆ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคี

๒.๒.๘ การบริหารจัดการภาครัฐยังอ่อนแอ ภาครัฐมีขนาดใหญ่และรายจ่ายประจำเพิ่มสูงขึ้น อย่างต่อเนื่อง การบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพต่ำ ขาดระบบการทำงานที่เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายแบบ บูรณาการกับหน่วยงานหรือภาคส่วนอื่นๆ การให้บริการประชาชนยังต้องปรับปรุงให้ได้มาตรฐานสากล ขณะที่ การทุจริตและประพฤติมิชอบได้ขยายไปในวงกว้างทั้งในภาครัฐ เอกชน และองค์กรเอกชน นอกจากนี้กฎหมาย หลายฉบับยังไม่ได้มาตรฐานสากลเนื่องจากล้าสมัยและกระบวนการ ตรากฎหมายยังมีจุดอ่อนหลายประการ ตลอดจนกระบวนการยุติธรรมยังขาดประสิทธิภาพและไม่สามารถอำนวยความสะดวกได้อย่างเสมอภาค

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓.๑. วัตถุประสงค์

๓.๑.๑. เพื่อวางรากฐานให้คนไทยเป็นคนที่สมบูรณ์ มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย ค่านิยมที่ดี มีจิตสาธารณะ และมีความสุข โดยมีสุขภาพและสุขภาพที่ดี ครอบครัวอบอุ่น ตลอดจน เป็นคนเก่งที่มีทักษะ ความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองได้ต่อเนื่องตลอดชีวิต

๓.๑.๒. เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึง ทรัพยากรและบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ผู้ด้อยโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพ รวมทั้งชุมชนมีความเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้

๓.๑.๓. เพื่อให้เศรษฐกิจเข้มแข็ง แข่งขันได้ มีเสถียรภาพ และมีความยั่งยืน สร้างความเข้มแข็ง ของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานใหม่โดยการใช้นวัตกรรมที่เข้มข้นมากขึ้น สร้างความเข้มแข็งของ เศรษฐกิจฐานราก และสร้างความมั่นคงทางพลังงาน อาหาร และน้ำ

๓.๑.๔. เพื่อรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้สามารถสนับสนุน การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

๓.๑.๕. เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันทสมัย และมีการทำงาน เชิงบูรณาการของภาคีการพัฒนา

๓.๑.๖. เพื่อให้มีการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค โดยการพัฒนาภาคและเมือง เพื่อรองรับ การพัฒนายกระดับฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่

๓.๑.๗. เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาชาติได้อย่างสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้ประเทศไทยมีบทบาท และสร้างสรรคิใน ด้านการค้า การบริการ และการลงทุนภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ ทั้งในระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก

๓.๒. เป้าหมายรวม

เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้กำหนดเป้าหมายรวมการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย

๓.๒.๑. คนไทยมีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติ และพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญ งอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง และมีความเป็นไทย

๓.๒.๒. ความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจนลดลง เศรษฐกิจฐานรากมีความเข้มแข็ง ประชาชนทุกคนมีโอกาสในการเข้าถึงทรัพยากร การประกอบอาชีพ และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕

๓.๒.๓. ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้า และบริการมีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และมีการลงทุนในการผลิตและบริการฐานความรู้ขั้นสูงใหม่ๆที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งกระจายฐานการผลิตและการให้บริการสู่ภูมิภาคเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ โดยเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปี และมีปัจจัยสนับสนุน อาทิ ระบบโลจิสติกส์ พลังงาน และการลงทุนวิจัยและพัฒนาที่เอื้อต่อการขยายตัวของภาคการผลิตและบริการ

๓.๒.๔. พุนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศ เพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคพลังงานและขนส่ง ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตให้อยู่ ในเกณฑ์มาตรฐาน

๓.๒.๕. มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ปริมาณความสูญเสียจากภัยโจรสลัดและการลักลอบขนส่งสินค้าและค่านิยมขี้ดลดลง มีความพร้อมที่ปกป้องประชาชนจากการก่อการร้ายและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เกิดความเชื่อมโยงการขนส่งโลจิสติกส์ห่วงโซ่มูลค่าเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่สำคัญในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และโลก และอัตราการเติบโตของมูลค่าการลงทุนและการส่งออกของไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และอาเซียนสูงขึ้น

๓.๒.๖. มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชน ดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระมากขึ้น โดยอันดับประสิทธิภาพภาครัฐที่จัดทำโดยสถาบันการศึกษานานาชาติและอันดับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจในประเทศดีขึ้น การใช้จ่ายภาครัฐและระบบงบประมาณมีประสิทธิภาพสูง ฐานภาษีกว้างขึ้น และดัชนีการรับรู้การทุจริตดีขึ้น รวมถึงมีบุคลากรภาครัฐที่มีความรู้ความสามารถและปรับตัวได้ทันกับยุคดิจิทัลเพิ่มขึ้น

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๔.๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหาในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคาดการณ์และเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลกระทบต่อวิกฤตค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติ และพฤติกรรม

ตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคม มีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

๔.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม การพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไปจึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจน เพิ่ม โอกาสการเข้าถึงบริการพื้นฐานทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

๔.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างการแข่งขันทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลากว่าหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกซบเซา และข้อจำกัดภายในประเทศที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพ และขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า

๔.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีวิตของคนไทยซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทวีความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต

๔.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคงและยั่งยืน กระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอกในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจในภูมิภาคต่างๆ ของโลก อาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจโดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์

๔.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการยุติธรรมไม่สามารถอำนวยความยุติธรรมได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบในสังคมไทย

๔.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณคุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศให้มีประสิทธิภาพ

๔.๘ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้ เพื่อพัฒนา

เทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตกอยู่กับประเทศผู้เป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศสู่สังคมนวัตกรรมได้

๔.๙ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญ และยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองนำอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัวของการพัฒนาในกรุงเทพฯ และภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศเพื่อนบ้านอีกด้วย

๔.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการพัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนิน นโยบายการค้า และการลงทุนที่เสรีเปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแสวงหาตลาดใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับประเทศในอนุภูมิภาค และภูมิภาครวมทั้งประเทศนอกภูมิภาค

๕. การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สู่การปฏิบัติ มีหลักการและแนวทางดำเนินงานสรุปได้ดังนี้

๕.๑ หลักการ

๕.๑.๑ ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศโดยยึดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นกรอบทิศทางหลัก และแปลงสู่การปฏิบัติในระดับต่างๆ ที่สอดคล้องกับสภาพภูมิสังคม

๕.๑.๒ กระจายการพัฒนาสู่พื้นที่ โดยยึดหลักการพัฒนาพื้นที่ภารกิจ และการมีส่วนร่วมให้จังหวัดเป็นพื้นที่ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนา และเป็นจุดเชื่อมโยงการพัฒนาจากชุมชนสู่ประเทศ และประเทศสู่ชุมชน

๕.๑.๓ เพิ่มการใช้องค์ความรู้เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วนในระดับพื้นที่ท้องถิ่น และชุมชน

๕.๑.๔ ใช้กลไกและเครื่องมือการพัฒนาของภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจ เอกชน และสื่อมวลชนอย่างบูรณาการ ให้การขับเคลื่อนเกิดประสิทธิภาพโดยกระบวนการสร้างเครือข่าย หรือคลัสเตอร์ที่ตอบสนองต่อการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่

๕.๑.๕ ระบบการบริหารจัดการแผนสู่การปฏิบัติที่มีความเชื่อมโยงกันในระดับต่างๆ ตั้งแต่ระดับยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแผนเฉพาะด้าน และแผนปฏิบัติการ และระบบการจัดสรรงบประมาณที่มีประสิทธิภาพที่ตอบสนองการพัฒนาเชิงบูรณาการ การพัฒนาเชิงพื้นที่และการพัฒนาที่ต่อเนื่อง รวมทั้งระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของภาครัฐที่สอดคล้องกับประเด็นการพัฒนาแนวทางการพัฒนา และผลของการพัฒนาอย่างแท้จริง

๕.๒ แนวทางขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๒.๑ สร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญ และพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไปสู่การปฏิบัติสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติสร้างความเข้าใจกับภาคีทุกภาคส่วนโดยกำหนดกิจกรรมดำเนินการประเด็นสื่อสาร และเครื่องมือสื่อสารสัมพันธ์แบ่งตามกลุ่มเป้าหมาย (Stakeholder) ของการสร้างความรู้ความเข้าใจ ในการขับเคลื่อนระดับพื้นที่ สศช. จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในระดับภาคและชุมชนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนัก

ถึงภารกิจและความรับผิดชอบร่วมกันของประชาชนซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการนำประเด็นการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ไปขับเคลื่อนผ่านกลไกการพัฒนาระดับพื้นที่และสร้างแนวร่วมการพัฒนาของ สศช.

๕.๒.๒ สร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายรัฐบาล แผนเฉพาะด้าน และแผนปฏิบัติการ โดยกำหนดประเด็นการพัฒนาสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นำไปสู่การกำหนดแผนงานโครงการ การระดมทรัพยากร และแนวทางการร่วมดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ รวมถึงบูรณาการประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกันและจัดทำเป็นแผนการลงทุนการพัฒนา/แผนพัฒนาเฉพาะด้านที่ตอบสนองการพัฒนาในหลายมิติภายใต้ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เพื่อปิดช่องว่างการพัฒนา (Development Gap) ของประเทศในแต่ละช่วงเวลาและสร้างรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศสู่เป้าหมายที่กำหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๕.๒.๓ หน่วยงานกลาง อาทิ สศช. สำนักงานปรมาณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.) จัดทำยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณแบบมีส่วนร่วมการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีใช้เป้าหมายตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในการกำหนดลำดับความสำคัญของแผนงานโครงการและภารกิจหน่วยงาน เพื่อให้การดำเนินงานสามารถบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนฯ อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชน

๕.๒.๔ ผลักดันให้ภาคเอกชนนำประเด็นการพัฒนาสำคัญในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ พิจารณาประกอบการจัดทำแผนการลงทุนทางธุรกิจที่สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ อย่างเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา และส่งเสริมให้คณะกรรมการร่วมภาครัฐและเอกชนเพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ (กรอ.) เป็นกลไกหลักในการเชื่อมโยงการพัฒนาระหว่างภาครัฐและเอกชน รวมทั้งให้ กรอ. ส่วนกลางกระจายความรับผิดชอบและภารกิจให้ กรอ. จังหวัด/กลุ่มจังหวัดมากขึ้น โดยคำนึงถึงความสอดคล้องของยุทธศาสตร์ชาติและความเชื่อมโยงในระดับพื้นที่

๕.๒.๕ สร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนแผนของภาคีการพัฒนาต่างๆ โดยกำหนดให้มีการผลักดันปัจจัยหลักให้สามารถปรับเปลี่ยนเพื่อเป็นเครื่องมือที่สำคัญ อาทิ นำการศึกษาวิจัยมาเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนา ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และกฎหมายต่างๆ ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาในระดับต่างๆ โดยนำเครื่องมือวิเคราะห์ผลกระทบทางกฎหมายมาใช้ประเมินอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๒.๖ เพิ่มประสิทธิภาพกลไกรับผิดชอบการขับเคลื่อนแผนฯ ที่ชัดเจน สามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในระดับประเทศและระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การตั้งและการเชื่อมโยงคณะกรรมการระดับชาติที่มีอยู่ให้นำยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มาเป็นกรอบการดำเนินงานขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาระดับประเทศและพื้นที่โดยให้จังหวัดเป็นจุดประสาน

๕.๓ การติดตามประเมินผลแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีแนวคิด หลักการ และแนวทางดำเนินการดังนี้

๕.๓.๑ แนวคิดและหลักการติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วม เน้นการติดตามประเมินผลที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วม เป็นระบบประเมินผลเชิงบูรณาการที่มุ่งเสนอผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบ ประเมินด้วยตนเองเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้และติดตามผลอย่างใกล้ชิด ควบคู่กับการให้หน่วยงานหรือสถาบันที่เป็นกลางทำหน้าที่ประเมินผล มีหลักเกณฑ์การติดตามประเมินผลและตัวชี้วัดที่ชัดเจน โปร่งใส มีมาตรฐาน เป็นกลาง และถูกต้องตามหลักวิชาการ

๕.๓.๒ แนวทางการประเมินผลแผนพัฒนาฯ เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแบบมีส่วนร่วมดำเนินการโดย

๑) วางระบบการติดตามประเมินผล ๓ ระยะเวลา ประกอบด้วย การประเมินผลก่อนการปฏิบัติการหรือก่อนเริ่มโครงการการประเมินผลระหว่างดำเนินการ และการประเมินผลหลังการดำเนินงาน

๒) วางระบบการติดตามประเมินผลแผนงานโครงการระดับกระทรวงและงานที่เกี่ยวข้องมากกว่าหนึ่งกระทรวง เพื่อเชื่อมโยงตัวชี้วัดของแผนปฏิบัติการกระทรวงและกลุ่มกระทรวงกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติรวมทั้งเป้าหมายและประเด็นพัฒนาสำคัญของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๓) วางระบบการติดตามประเมินผลแผนงานโครงการระดับจังหวัดและพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงแผนปฏิบัติการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติ

๔) ตั้งหน่วยวิจัยฝึกอบรม และตรวจสอบมาตรฐานระบบติดตามและประเมินผล เพื่อให้ระบบติดตามประเมินผลมีมาตรฐานสากลและพัฒนาให้ทันสมัยเพื่อฝึกอบรมเทคนิค วิธีการ หลักการ แนวคิด ในการประเมินผลแผนงานโครงการก่อนเริ่มระหว่างดำเนินการ และหลังที่เสร็จสิ้นแล้ว

๕) ส่งเสริมให้เกิดการประสานความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ สำนักงานงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งในส่วนกลางและในพื้นที่ เพื่อให้การติดตามประเมินผลแบบมีส่วนร่วมมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

๖) จัดเตรียมองค์กรกลางที่มีความเป็นมืออาชีพ มีความชำนาญและเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย เพื่อให้การติดตามประเมินผลมีความเป็นสากล ถูกต้องตามหลักวิชาการ เชื่อถือได้ เป็นพื้นฐานสำหรับการตัดสินใจนโยบายและการดำเนินงานภาครัฐ

๗) พัฒนาตัวชี้วัดและตัวชี้วัดร่วมให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อประเมินการบรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และยุทธศาสตร์ชาติซึ่งสามารถวัดได้ทั้งตัวชี้วัด ผลกระทบร่วมตัวชี้วัดผลลัพธ์ร่วม และตัวชี้วัดผลผลิตร่วม

๘) จัดเวทีสาธารณะเพื่อให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีเวทีแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผยและโปร่งใส ตรวจสอบได้ เน้นการสื่อสารแบบสองทาง เน้นการสื่อสารแบบเสวนามากกว่าถ่ายทอดด้านเดียว และให้มีคู่เจรจาโดยตรง เช่น ระหว่างกลุ่มเป้าหมายและผู้กำหนดนโยบาย เป็นต้น

๙) นำเสนอผลการติดตามประเมินผลเป็นการนำเสนอผลการประเมินให้ทุกฝ่ายได้รับทราบ ทั้งประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ผู้กำหนดนโยบาย หน่วยงานนำนโยบายไปปฏิบัติ หน่วยงานสนับสนุนงบประมาณ ตลอดจนสาธารณชนผู้สนใจได้รับทราบผลการประเมิน

๑๐) พัฒนาระบบข้อมูลและประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการประเมินผลโดยจัดทำระบบข้อมูลการบริหารการเข้าถึงข้อมูล การวิเคราะห์และการนำข้อมูลไปใช้ได้อย่างเหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และสามารถนำข้อมูลการประเมินไปใช้ในการกำหนดทางเลือกนโยบาย และสร้างนวัตกรรมในการบริหารจัดการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี

วิสัยทัศน์

“เมืองเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ และเมืองน่าอยู่ น่ากิน น่าเที่ยวระดับประเทศ”

พันธกิจ

๑. เสริมสร้างขีดความสามารถของจังหวัดรองรับการแข่งขัน รองรับการพัฒนาตามทิศทางการพัฒนาประเทศไทยที่มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว
๒. เสริมสร้างความพร้อมของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เข้มแข็ง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสร้างรายได้สู่ชุมชน สร้างงาน อาชีพแก่ประชาชน สร้างเศรษฐกิจจังหวัด
๓. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาการเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมก้าวหน้าแบบครบวงจร ให้มีศักยภาพในการผลิตที่มีคุณภาพ
๔. เสริมสร้างสังคมคุณภาพให้มีสุขภาวะ เรียนรู้และปรับตัวได้อย่างมีศักยภาพในการจัดการตนเอง เป็นชุมชนพอเพียง ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิตเป็นชุมชน ปลอดภัย อบอุ่น น่าอยู่
๕. อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
๖. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการคมนาคม และระบบโลจิสติกส์รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และคุณภาพชีวิต
๗. พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความทันสมัย ธรรมภิบาล พัฒนาขีดสมรรถนะบุคลากรภาครัฐทุกระดับให้มีความพร้อมรองรับยุทธศาสตร์จังหวัด และทิศทางการพัฒนาประเทศ

เป้าประสงค์

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมเฉลี่ยระดับจังหวัดในด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้า การลงทุนเติบโตอย่างต่อเนื่อง
๒. การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น บริการทางสังคมมีคุณภาพการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และสังคมเป็นอย่างทั่วถึงทั้งจังหวัด ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคมลดลง
๓. ประชาชนมีคุณภาพ มีวิถีชีวิตเรียบง่าย ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นฐานในการดำเนินชีวิต มีความสุข มีขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้สูง
๔. จังหวัดเพชรบุรีสามารถรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม ขับเคลื่อนสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมีขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการน้ำให้สมดุล

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๑ การพัฒนาความมั่นคงด้านเศรษฐกิจจากฐานการท่องเที่ยว การค้า การบริการ และการเกษตรแบบครบวงจร

- กลยุทธ์ ๑.๑** ยกกระตือรือร้นการค้าการลงทุน การบริการของจังหวัดรองรับการเติบโตของเมือง การเปิดประชาคมอาเซียนและการขยายตัวของเมืองหลวงและปริมณฑล
- ๑.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และสาธารณูปโภคของจังหวัด รองรับการเติบโตทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาเมือง
 - ๑.๓ พัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เข้มแข็ง มีคุณภาพ มีเอกลักษณ์ และแข่งขันได้
 - ๑.๔ พัฒนาการเกษตรแบบครบวงจร เชื่อมโยงอุตสาหกรรมเกษตร และการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - ๑.๕ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองรองรับการท่องเที่ยว การเชื่อมโยงเมืองกับนานาชาติและการเติบโตสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว

๑.๖ พัฒนาการบริการแห่งรัฐรองรับการขับเคลื่อนโมเดลเศรษฐกิจไทยแลนด์ ๔.๐ และรองรับสังคมดิจิทัล

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๒ การเสริมสร้างความมั่นคง ความสงบเรียบร้อย และสังคมคุณภาพที่พึ่งตนเองได้ด้วยศาสตร์พระราชา

- กลยุทธ์ ๒.๑ พัฒนาชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเอง และส่งเสริมการสร้างและขยายระบบสวัสดิการชุมชน
ทุนชุมชนสวัสดิการสังคมเพื่อร่วมสร้างสังคมเมืองเพชรบุรีน่าอยู่ พึ่งตนเองได้
- ๒.๒ เสริมสร้างความพร้อมของจังหวัดให้มีศักยภาพในการเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงก้าวสู่สากล
- ๒.๓ เสริมสร้างความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยด้วยกลไกชุมชน หมู่บ้านและการบูรณาการภาครัฐเพื่อความมั่นคงของพื้นที่แบบเข้มข้น และทันสมัย
- ๒.๔ พัฒนาบริการรัฐลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม เพิ่มประสิทธิภาพปฏิบัติการเชิงรุกของภารกิจแห่งรัฐทั่วทุกพื้นที่
- ๒.๕ สร้างเมืองแห่งสุขภาวะที่เข้มแข็ง เพื่อประชาชนสุขภาพดีและอยู่ดีมีสุขด้านกลไกชุมชนและความฉลาดรู้ของตนเองอย่างเท่าทัน
- ๒.๖ ส่งเสริมธรรมาภิบาลในหน่วยงานรัฐที่มีความเข้มแข็ง และสร้างสรรค์ สังคมเพชรบุรีที่ซื่อตรง โปร่งใส

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๓ การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน

- กลยุทธ์ ๓.๑ พัฒนาระบบการจัดการและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนตลอดทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ
- ๓.๒ พัฒนาระบบการบริหารจัดการสาธารณสุขให้มีมาตรฐาน รองรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและการดูแลคุณภาพชีวิตประชาชน
- ๓.๓ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองให้น่าอยู่สะอาด ร่มรื่น ด้วยธรรมชาติและการจัดการในระดับสากล
- ๓.๔ ส่งเสริมการจัดการพลังงานที่ยั่งยืน และการใช้ประโยชน์อย่างรู้คุณค่า รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและการเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา อำเภอเขาย้อย

วิสัยทัศน์

“เขาย้อยเมืองน่าอยู่ เชิดชูศิลปวัฒนธรรม อุตสาหกรรมและอาหารปลอดภัย ก้าวไกลการท่องเที่ยว และน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๑. บูรณาการบริหารจัดการของอำเภอ โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อให้เป็นอำเภอน่าอยู่
๒. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำแผนชุมชนให้มีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของชุมชน ดำเนินตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๑ การทำให้เขาย้อยมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประชาชนได้รับการบริการที่มีมาตรฐาน และเป็นธรรมจากรัฐ

- กลยุทธ์ ๑.๑ เสริมสร้างความมั่นคง คุณภาพ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๑.๒ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - ๑.๓ พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ และทันสมัยเพื่อการบริหารประชาชน
 - ๑.๔ พัฒนาศักยภาพคนให้สอดคล้องกับการขยายตัว และรองรับการแข่งขันในทุกด้าน
 - ๑.๕ เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อประชาชนมีรายได้ที่ดีขึ้น
 - ๑.๖ บูรณาการกระบวนการทำงานของหน่วยงานทุกภาคส่วนให้มีทิศทาง และเป้าหมายร่วมกัน

๑.๗ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๒ การทำให้อุตสาหกรรมปลอดภัย และส่งเสริมสนับสนุนผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน/OTOP/SMEs ได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ ๒.๑ สนับสนุนให้โรงงานอุตสาหกรรมใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ไม่เกิดผลกระทบต่อชุมชน และสิ่งแวดล้อม

๒.๒ สนับสนุนการกำหนดมาตรฐานการผลิต กระบวนการผลิต และบรรพบุรุษภัณฑ์ของสินค้าชุมชน ผลิตภัณฑ์ OTOP

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๓ การพัฒนาผลผลิตทางการเกษตรให้อยู่ในระดับมาตรฐาน และอาหารที่ปลอดภัยเพื่อการบริโภค และจำหน่ายพัฒนาแหล่งน้ำ

กลยุทธ์ ๓.๑ พัฒนาศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรให้มีประสิทธิภาพ

๓.๒ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง และปลอดภัยเพื่อป้องกันสารปนเปื้อน

๓.๓ รณรงค์การบริโภคสินค้าที่มีคุณภาพ และปลอดภัย

๓.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการผลิตตามแนวทางเกษตรผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ และเกษตรกรรมทางเลือกอื่น

๓.๕ ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย และควบคุมมาตรฐานการผลิตสินค้าการเกษตร

๓.๖ บูรณาการโครงการส่งเสริมการเกษตรเพื่อการพัฒนาการผลิตสินค้าให้สามารถแข่งขันได้

๓.๗ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของส่วนราชการ องค์กรเกษตร และชุมชนในการจัดการแหล่งน้ำให้มีประสิทธิภาพ

๓.๘ พัฒนาแหล่งกักเก็บน้ำสำรองในท้องถิ่น และวางระบบชลประทานที่มีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ ๔ ส่งเสริมและฟื้นฟูการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

กลยุทธ์ ๔.๑ เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปะ วัฒนธรรมและธรรมชาติ

๔.๒ อนุรักษ์วัฒนธรรมและประเพณี พัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ยั่งยืน

๔.๓ จัดระบบการเรียนรู้ สืบสานวัฒนธรรม

๔.๔ ปรับปรุงระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเกิดความสะอาดและปลอดภัย

๔.๕ เพิ่มประสิทธิภาพบุคลากรผู้ให้บริการด้านการท่องเที่ยว

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง ได้กำหนดนโยบายแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง ดังนี้

๑) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- ปรับปรุงสาธารณูปโภคต่างๆ เช่น ถนนพร้อมขยายเขตไฟฟ้า สะพาน ท่อระบายน้ำ ป้ายบอกทางพร้อมทั้งอุปกรณ์เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนในการใช้เส้นทาง

- สนับสนุนให้มีคลองส่งน้ำ พื้นที่ที่อยู่นอกเขตจัดรูปที่ดิน

๒) ด้านเศรษฐกิจ (ด้านอาชีพ)

- ส่งเสริมให้มีความรู้เกี่ยวกับอาชีพเสริม และเศรษฐกิจพอเพียง

- ส่งเสริมอาชีพเกษตรซึ่งเป็นอาหารหลักของตำบล โดยการขุดลอกคูคลองส่งน้ำ ระบายน้ำ ซ่อมถนนทุกสาย และท่อส่งน้ำไปยังพื้นที่ทำการเกษตรที่ไม่ได้อยู่ในเขตจัดรูป

๓) ด้านการศึกษา

- มุ่งสนับสนุนและส่งเสริมให้โรงเรียนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีคุณภาพทัดเทียมโรงเรียนอื่นที่มีคุณภาพในจังหวัด

- ส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนใช้เวลาว่างประกอบกิจกรรมต่างๆ เพื่อประโยชน์แก่ตนเองและครอบครัว

- ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมนักเรียน เช่น จัดกิจกรรมวันเด็ก แห่งเทียนเข้าพรรษา
- ปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาของ ศพต.ห้วยโรงให้มีคุณภาพ

๔) ด้านการพัฒนาคนและสังคม

- สนับสนุนงบประมาณในด้านการกีฬาให้ประชาชนทุกวัย
- ส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมด้านต่างๆ
- สนับสนุนงบประมาณดูแลเด็ก คนพิการ ผู้สูงอายุ ๖๐ ปีขึ้นไป
- ส่งเสริมให้ความรู้และรณรงค์เรื่องยาเสพติด
- สนับสนุนภูมิปัญญาท้องถิ่น

๕) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ให้ความรู้เรื่องธรรมชาติตลอดจนถึงเรื่องมลภาวะสิ่งแวดล้อมที่ทำให้โลกร้อน
- พัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อการเกษตร

๖) ด้านการเมือง การบริหาร

- ใช้หลักในการบริหารงานโดยเน้นความโปร่งใส คุณธรรม จริยธรรม ความถูกต้อง ตรวจสอบได้ เน้นนำประชาชนและการมีส่วนร่วมเป็นศูนย์บริหาร และกำหนดยุทธศาสตร์
- ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหา และแนวทางแก้ไขของชุมชนในลักษณะประชาคม
- ปรับปรุงและพัฒนาการบริการครบวงจรอย่างสะดวกรวดเร็ว ถูกต้อง ตรงต่อเวลา ขจัดปัญหาความไม่เท่าเทียมในการบริการ

๗) ด้านการบริหารงานทั่วไป

- สนับสนุนและจัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง โดยจัดตั้งที่ประชาสัมพันธ์ของ อบต.ทั่วทุกหมู่บ้าน
- ส่งเสริมพัฒนาความรู้ เพิ่มทักษะและประสิทธิภาพการทำงานของบุคลากร โดยการจัดฝึกอบรมเพิ่มทักษะ

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการ
๑. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน - การคมนาคมไม่สะดวก - ไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ	- พื้นที่ในหมู่บ้านเป็นเส้นทางคมนาคมส่วนใหญ่เป็นถนนคอนกรีต และถนนลาดยาง แต่มีบางส่วนที่ยังเป็นดินลูกรังเป็นหลุมบ่อหน้าฝนมีน้ำท่วมขังประชาชนได้รับความเดือดร้อนในการสัญจรไปมาไม่สะดวก และมีความลำบากในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร - ไฟฟ้าในหมู่บ้านมีความสว่างไม่เพียงพอ	- ให้ก่อสร้างถนนและปรับปรุงซ่อมแซมถนนให้ได้มาตรฐานเพื่อประชาชนได้ใช้เส้นทางต่างๆได้สะดวกและปลอดภัย - ขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะเพื่อติดตั้งไฟส่องสว่างให้ประชาชน
๒. ปัญหาด้านคุณภาพชีวิตและสังคม - กีฬาและนันทนาการตำบลไม่มีสถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการกีฬาและนันทนาการของแต่ละหมู่บ้าน	- กีฬาและนันทนาการตำบลหลายหมู่บ้านไม่มีสถานที่ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการกีฬาและนันทนาการของแต่ละหมู่บ้าน	- เยาวชนในตำบลมีทักษะในกีฬาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และห่างไกลยาเสพติด

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการ
๓. ปัญหาด้านสาธารณสุข - การแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก - การแพร่ระบาดของโรคจากสัตว์	- ประชาชนประสบปัญหาของโรคไข้เลือดออกในเด็กและผู้ใหญ่ - ประชาชนประสบปัญหาเกี่ยวกับการแพร่ระบาดของโรคพิษสุนัขบ้า และโรคจากสัตว์เลี้ยงต่างๆ	- ให้ดำเนินการจัดหาเครื่องมือ และสารเคมีกำจัดยุงให้ทุกหมู่บ้าน และดำเนินการฉีดพ่นสารเคมี - ให้ดำเนินการจัดซื้อวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า และสัตว์เลี้ยงต่างๆเมื่อเกิดโรคระบาดขึ้นจะได้ดำเนินการได้ทันเวลา
๔. ปัญหาด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น - การส่งเสริมประเพณีท้องถิ่น - การจัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา และพระราชพิธีต่างๆ	- ประชาชนขาดความร่วมมือในการส่งเสริม และอนุรักษ์ประเพณี - ขาดความร่วมมือในการส่งเสริม และสนับสนุนการจัดกิจกรรมต่างๆ	- ให้การส่งเสริมและจัดประเพณีต่างๆ เช่น สงกรานต์ ลอยกระทง - ให้การส่งเสริมการจัดกิจกรรมวันสำคัญทางศาสนา และพระราชพิธีต่างๆ เช่น แห่เทียนพรรษา วันพ่อ วันแม่
๕. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม - ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	- ไม่มีการบริหารจัดการขยะเนื่องจากไม่มีสถานที่ทิ้งขยะ	- จัดให้มีรถเก็บขยะเก็บขยะภายในตำบลนำไปทิ้งบ่อขยะที่ถูกต้อง
๖. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ - ในพื้นที่ทุกหมู่บ้านของตำบลมีอาชีพด้านการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ ทำให้รายได้ขึ้นอยู่กับอาชีพการเกษตร ถ้าราคาผลผลิตตกต่ำ และต้นทุนการผลิตสูง จะทำให้เกษตรกรมีรายได้ลดน้อยลงไปด้วย - ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ	- ลดต้นทุนในการผลิตเพื่อเพิ่มรายได้ให้เกษตรกร - ประชาชนมีรายได้น้อย ทำให้ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ	- ส่งเสริมให้เกษตรกรหันมาใช้ปุ๋ยชีวภาพทดแทน ซึ่งมีราคาถูก จะทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถลดต้นทุนการผลิตลงได้ - ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกองทุนหมุนเวียนโยการประกอบอาชีพให้เพียงพอแก่ประชาชน
๗. ปัญหาด้านการเมือง การบริหาร - ขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และการมีส่วนร่วม	- ประชาชนไม่เข้าใจและขาดความร่วมมือเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.	- จัดอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจให้แก่ประชาชนในเรื่องต่างๆของ อบต. และปรับปรุงหอกระจายข่าว

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบล

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง โดยวิเคราะห์ SWOT

จุดแข็ง (Strength)

๑. มีแหล่งน้ำธรรมชาติสามารถใช้ประโยชน์ในการเกษตร
๒. ชุมชนให้ความร่วมมือกับภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาตำบล
๓. ยังคงมีประเพณีวัฒนธรรม และวิถีชีวิตดั้งเดิมของชุมชน
๔. ไม่ค่อยมีปัญหาด้านมลพิษสิ่งแวดล้อม
๕. ผู้นำชุมชนส่วนใหญ่มีศักยภาพในการบริหาร และดำเนินงานร่วมกับ อบต.

จุดอ่อน (Weak)

๑. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ และขาดจิตสำนึกด้านสาธารณสุข
๒. ผู้นำบางคนยังไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง
๓. แหล่งน้ำไม่ครอบคลุมพื้นที่การเกษตรในตำบล ทำให้ประสบปัญหาขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร
๔. พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลห่างไกลอำเภอ ทำให้การประสานงานกับหน่วยงานราชการลำบาก

โอกาส (Opportunity)

๑. เป็นพื้นที่ติดถนนเพชรเกษม ทำให้การเดินทางสะดวกนำไปสู่การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
๒. มีสถานศึกษาอยู่ในพื้นที่ ตั้งแต่ เด็กก่อนวัยเรียน ถึง มัธยมตอนต้น และมีศูนย์การเรียนรู้ นอกระบบ ซึ่งมีความพร้อม มีศักยภาพในการจัดการศึกษาอย่างทั่วถึง
๓. ความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีทำให้มีความสะดวกคล่องตัว และมีประสิทธิภาพในการทำงานมากขึ้น
๔. มีวัด และสถานธรรม ซึ่งสามารถพัฒนาเสริมสร้างความพร้อมให้เป็นแหล่งพัฒนา คุณธรรม จริยธรรมของเยาวชน และประชาชนในตำบล

อุปสรรค(Threat)

๑. การปฏิบัติงานเพื่อแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ยังไม่สามารถดำเนินการได้อย่างคล่องตัว เนื่องจากติดขัดในเรื่องระเบียบ กฎหมายต่างๆ
๒. เป็นพื้นที่ปลายน้ำ จึงได้รับความเสียหายและความเดือดร้อนในช่วงฤดูน้ำหลาก และปัญหาลำคลองตันเงินจากต้นน้ำ
๓. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในบางครั้งยังติดขัดเรื่องพื้นที่ส่วนบุคคลจึงไม่สามารถดำเนินโครงการพัฒนาให้ครอบคลุมได้

บทที่ ๔

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการบริหารส่วนตำบลห้วยโรง

วิสัยทัศน์การพัฒนา

“มุ่งบริการ บริหาร พัฒนา”

พันธกิจการพัฒนา

- พันธกิจที่ ๑ พัฒนาด้านเศรษฐกิจชุมชน
- พันธกิจที่ ๒ พัฒนาด้านการคมนาคมและระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
- พันธกิจที่ ๓ พัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- พันธกิจที่ ๔ พัฒนาด้านแหล่งน้ำ
- พันธกิจที่ ๕ พัฒนาด้านศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม
- พันธกิจที่ ๖ พัฒนาด้านสาธารณสุข
- พันธกิจที่ ๗ พัฒนาด้านคุณภาพชีวิต
- พันธกิจที่ ๘ พัฒนาด้านการบริหาร จัดการ

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. ดำเนินการให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
๒. พัฒนาเส้นทางคมนาคม ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้ได้มาตรฐาน เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๓. เพื่อดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่และดีขึ้น
๔. ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
๕. ส่งเสริมระบบการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
๖. ส่งเสริมด้านการสาธารณสุขให้ทั่วถึง
๗. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดียิ่งขึ้น
๘. บริหารจัดการใน อบต.ห้วยโรง เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารมากขึ้น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปีของ อบต.ห้วยโรง

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการด้านโครงสร้างพื้นฐาน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสาธารณสุข
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ
- ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการเมือง การบริหาร

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาการด้านโครงสร้างพื้นฐาน	๑.๑ แนวทางการพัฒนา การก่อสร้าง ปรับปรุงบำรุงรักษา ซ่อมแซม ถนน สะพาน ท่อระบายน้ำ รางระบายน้ำ ประตุน้ำ ผนังกันดิน ศาลาอเนกประสงค์ และศาลาที่พักริมทาง ๑.๒ แนวทางการพัฒนา ขยายเขตไฟฟ้า ปักเสา ติดตั้ง ซ่อมแซม ไฟฟ้าสาธารณะ ๑.๓ แนวทางการพัฒนา การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ซ่อมแซม สิ่งก่อสร้างสาธารณประโยชน์ และอื่น ๆ

	<p>๑.๔ แนวทางการพัฒนา เพื่อพัฒนา ปรับปรุงและดูแลรักษาแหล่งน้ำ และขยายเขตประปา</p> <p>๑.๕ สนับสนุนหน่วยงานองค์กรในชุมชนในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม	<p>๒.๑ แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมพัฒนา อาชีพ และสวัสดิการให้แก่ประชาชน</p> <p>๒.๒ แนวทางการพัฒนา การจัดสวัสดิการสงเคราะห์แก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และประชาชนผู้ด้อยโอกาส</p> <p>๒.๓ แนวทางการพัฒนา การส่งเสริมการออกกำลังกายการเล่นกีฬาให้แก่ประชาชน</p> <p>๒.๔ แนวทางการพัฒนา การแก้ไขปัญหายาเสพติดอาชญากรรมและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินให้แก่ประชาชน</p> <p>๒.๕ สนับสนุนหน่วยงานองค์กรในชุมชนในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้านสาธารณสุข	<p>๓.๑ แนวทางการพัฒนา การส่งเสริมสุขภาพอนามัยให้แก่ประชาชน</p> <p>๓.๒ แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมศักยภาพผู้นำด้านการสาธารณสุข</p> <p>๓.๓ สนับสนุนหน่วยงานองค์กรในชุมชนในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	<p>๔.๑ แนวทางการพัฒนา เพื่อส่งเสริม สนับสนุนการศึกษาของเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป</p> <p>๔.๒ แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในงานประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>๔.๓ สนับสนุนหน่วยงานองค์กรในชุมชนในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	<p>๕.๑ แนวทางการพัฒนา จัดระบบการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>๕.๒ แนวทางการพัฒนา จัดระบบบำบัดน้ำเสีย</p> <p>๕.๓ แนวทางการพัฒนา ปรับปรุงภูมิทัศน์ให้สวยงาม</p> <p>๕.๔ สนับสนุนหน่วยงานองค์กรในชุมชนในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	<p>๖.๑ แนวทางการพัฒนา พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน โดยยึดแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง</p> <p>๖.๒ สนับสนุนหน่วยงานองค์กรในชุมชนในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์</p>
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร	<p>๗.๑ สนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาสังคมทุกระดับ</p> <p>๗.๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>๗.๓ เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข่าวสารแก่ประชาชน</p> <p>๗.๔ ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และสถาบันของชาติ</p> <p>๗.๕ แนวทางการพัฒนา พัฒนาความรู้ ศักยภาพของบุคลากรให้มีประสิทธิภาพ</p>

	<p>๓.๖ แนวทางการพัฒนา ระบบการจัดเก็บรายได้ให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>๓.๗ แนวทางการพัฒนา ปรับปรุงพัฒนาสถานที่ วัสดุ ครุภัณฑ์ อุปกรณ์ ต่างๆ พร้อมทั้งนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้บริการประชาชน</p> <p>๓.๘ สนับสนุนหน่วยงานองค์กรในชุมชนในการดำเนินงานที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์</p>
--	---

บทที่ ๕

การนำแผนพัฒนาไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

๑. การนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง ประกาศใช้แผนพัฒนาที่อนุมัติแล้ว และนำไปปฏิบัติรวมทั้งแจ้งสภาองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการองค์การบริหารส่วนจังหวัด อำเภอบึงสามพัน และประกาศให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกัน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ประกาศใช้และปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

๒. การติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนพัฒนาสามปี

จุดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินผลแผนยุทธศาสตร์นั้นคือ การประเมินว่ามีการนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติอย่างแท้จริงเพียงใด และได้ผลอย่างไรเพื่อที่จะสามารถวัดความสัมฤทธิ์ผลของแผน ยุทธศาสตร์ได้ ในขณะที่เดียวกันก็สามารถเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้เป็นสมมติฐานในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ฉบับต่อไปได้ ดังนั้น การที่จะประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาในภาพรวมได้จำเป็นต้องประเมินผลการ ปฏิบัติในแต่ละแนวทางการพัฒนา ก่อน เพื่อนำไปสู่การวัดความสำเร็จของยุทธศาสตร์ ซึ่งจะแสดงให้เห็นได้ว่าการพัฒนาเป็นไปในแนวทางใด บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่ยั่งยืนและตอบสนองต่อวิสัยทัศน์หรือไม่ ดังนั้น องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจึงต้องติดตามประเมินผลแผนพัฒนาให้ได้ข้อมูล ข้อเท็จจริง อันจะนำไปสู่บทสรุปที่ไม่บิดเบือนจากผลการปฏิบัติจริงที่เกิดขึ้น

๓ แนวทางวิธีการขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนาสามปี

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๒๘ ให้ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาตำบลประกอบด้วย ประธานสภาท้องถิ่นเป็นประธาน (ในฐานะที่สภาท้องถิ่นมีหน้าที่ในการกำกับดูแลตรวจสอบ ติดตามการ ปฏิบัติงานฝ่ายบริหาร) และคณะกรรมการฯ ประกอบด้วยหลายฝ่ายด้วยกัน ทั้งองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาคม หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนฝ่ายบริหาร รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกซึ่งการที่คณะกรรมการมาจากงานหลายฝ่ายนี้ จะทำให้การติดตามและประเมินผลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและผลการ ประเมินสามารถวัดผลบรรลุและวัดความสำเร็จของโครงการเพื่อนำไปใช้ในการแก้ไขหรือปรับปรุงการปฏิบัติงาน ของโครงการได้อย่างแท้จริง

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง ได้แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ เพื่อเป็นองค์การรับผิดชอบในการติดตามและประเมินผล ประกอบด้วย

๑. นายวิศาล เสียงมตน์	ส.อบต.ห้วยโรง ม.๔	ประธานกรรมการ
๒. นางเพชรฯ สมบุญ	ส.อบต.ห้วยโรง ม.๓	กรรมการ
๓. นางสุดารัตน์ อวยพร	ส.อบต.ห้วยโรง ม.๑	กรรมการ
๔. นางเมตตา ดวงเนตร	ผู้แทนประชาคมตำบล ม.๒	กรรมการ
๕. นายประจักษ์ กลิ่นนาค	ผู้แทนประชาคมตำบล ม.๔	กรรมการ
๖. นายสมาน ดวงเนตร	ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กรรมการ
๗. นางอัญชัญ กิ่งแก้ว	ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	กรรมการ
๘. นายสนั่น พรหมมีเดช	ผู้อำนวยการกองช่าง	กรรมการ
๙. นางศิริกัญญา กลัดเข็มเพชร	ผู้อำนวยการกองคลัง	กรรมการ
๑๐. นายสนอง ลีนจี่	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๑. นายเมี้ยน ดวงเนตร	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๒. นางสาวจำเนียร นิลสวัสดิ์	รองปลัดอบต.ห้วยโรง	กรรมการ/เลขานุการ

โดยให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

๒. ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

๓. รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่น คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และประกาศผลการติดตาม และประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบ โดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

๔. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่เห็นสมควร

๔. การกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผล

เป็นการแสดงถึงการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ ซึ่งได้กำหนดรูปแบบที่จะติดตามและประเมินผล เพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินกิจกรรมในแต่ละแผนงาน/โครงการ อยู่ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรงที่กำหนดไว้หรือไม่ และผลของการดำเนินแผนงาน/โครงการบรรลุเป้าหมาย ที่ได้วางไว้หรือไม่ โดยทำการเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ซึ่งการติดตามและประเมินผลจะแต่งตั้งคณะทำงาน จากผู้บริหารท้องถิ่น หัวหน้าส่วนราชการ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ทรงคุณวุฒิ ตัวแทนประชาชน ตามความเหมาะสม

ในการติดตามและประเมินผลได้กำหนดขั้นตอน ดังนี้

๑. ให้ส่วนราชการทุกส่วนรายงานผลการนำยุทธศาสตร์การพัฒนา ไปทำเป็นแผน/โครงการตามแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง ไปสู่การปฏิบัติปีละ ๑ ครั้ง

๒. ให้คณะทำงานติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง สรุปผลการนำแผนไปสู่การปฏิบัติเพื่อประโยชน์ ดังนี้

๒.๑ มีผลงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาหรือไม่

๒.๒ สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการหรือไม่

๒.๓ ผลการดำเนินงานมีปัญหาอุปสรรคอย่างไร

๒.๔ ประชาชนได้ประโยชน์มากน้อยเพียงใด

ในการประเมินผลการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ทราบว่าการนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัตินั้นประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใด เป็นไปตามแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนา และบรรลุเป้าหมายของแต่ละแนวทางการพัฒนาที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ การประเมินผลความสำเร็จและความล้มเหลวของ ยุทธศาสตร์ได้เป็น ๓ ระดับ คือ

๑. ผลผลิต (Output) เป็นที่เกิดขึ้นจริงจากการดำเนินตามยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นการพิจารณาในเรื่องเวลา ค่าใช้จ่าย คุณภาพ และความพอใจ

๒. ผลลัพธ์ (Outcome) เป็นผลผลิตที่เกิดต่อจากผลผลิตเป็นการพิจารณาถึงการให้ประโยชน์ แก่กลุ่มเป้าหมาย หรือผู้ได้รับผลประโยชน์แก่กลุ่มเป้าหมาย หรือผู้ได้รับผลประโยชน์ของโครงการ

๓. ผลลัพธ์สุดท้าย (Ultimate Outcome) ผลของโครงการควรบรรลุผลลัพธ์สุดท้ายซึ่งเป็นผลที่ก่อให้เกิดประโยชน์ส่วนรวม

๕. การกำหนดช่วงเวลาในการติดตามประเมินผล

การรายงานการติดตามและประเมินผลที่นำแผนไปปฏิบัติ คณะติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา กำหนดช่วงเวลาในการติดตามและประเมินผลแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาปีละ ๑ ครั้ง แล้วรายงานคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง และสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยโรง รวมทั้งปิดประกาศให้ประชาชนทราบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาตามอำนาจหน้าที่ประจำปีทุกปี ตามแบบฟอร์มรายงานการติดตามและประเมินผลการนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปปฏิบัติ

การติดตาม (Monitoring)

การติดตามนี้ทำให้เราได้ทราบว่าขณะนี้ได้มีการปฏิบัติตามแผนยุทธศาสตร์หรือแผนพัฒนาท้องถิ่น ถึงระยะใดแล้วซึ่งเทคนิคอย่างง่ายที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการติดตามได้ เช่น Gant Ghat ที่จะทำให้ หน่วยงานสามารถติดตามได้ว่าการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์หรือแผนพัฒนาท้องถิ่น มีการดำเนินการในช่วงใด ตรงกำหนดระยะเวลาที่กำหนดไว้หรือไม่แผนปฏิบัติการก็จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดตามผลการดำเนินงานดัง ได้กล่าวมาแล้ว

การประเมินผล (Evaluation)

การประเมินผลแผนยุทธศาสตร์ จำเป็นต้องมีเกณฑ์มาตรฐาน (Standard criteria) และตัวชี้วัด (Indicators) เพื่อใช้เป็นกรอบในการประเมินเพื่อให้เกิดความชัดเจน เป็นระบบมีมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับโดยประกอบด้วยเกณฑ์ที่สำคัญใน ๒ ระดับ คือ เกณฑ์การประเมิน หน่วยงานและเกณฑ์การประเมินโครงการ